

19.9.2021

16. neděle po Trojici

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží, dar a společenství Ducha svatého se všemi námi! Amen.

„Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu, celá země! Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu, vypravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho divoch, neboť veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný...“
Žalm 96,1-3

Píseň 96 (sl. 1–4) *Zpívejte Pánu nové písně*

Modlitba: Hospodine, svatý a věčný Bože, kde se s tebou můžeme setkat, kde tě najít? Máme tě spatřovat ve velebnosti a nádheře přírody, v nezměrnosti kosmu? Smíme tvé skryté působení tušit v ušlechtilých lidských projevech? Tam, kde se dějí zázraky setkání, milosrdenství, soucitu, odpuštění? Jsi nám nejbližší v našich modlitbách a písních nebo při čtení Písma? Pane, tušíme, že v tom všem můžeš být přítomen, ale také kdekoli jinde a jinak, než dokážeme odhadnout či doufat. Ty přicházíš svými cestami, které neznáme, neboť jsi svůj. Na to jen spoléháme a tomu jsme uvěřili, totiž Ježíši Kristu, tomu Ukřížovanému a Vzkříšenému, jeho evangeliu, že sis nás spolu s celým svým stvořením zamiloval a neopouštíš nás. Pane, v Tebe doufáme, přijď k nám, obživ nás svým Duchem. Amen

Čtení: Iz 35,1-10

Píseň (Svítá) 215 *Neskládejte v mocných naději*

Text: Sk 3,1-16 Kázání: Kdy jsem naposledy někoho viděl doslova skákat radostí? Myslím, někoho dospělého...? Jako v tom biblickém vyprávění. Veliká věc budící rozruch. A lidé okolo vidí tu proměnu. Nebývalou, úžasnou. Proměnu k dobrému, proměnu k životu. Probuzení, povstání toho nemohoucího ubožáka. Žasnou a chválí Boha. Ke komu jinému může taková proměna odkazovat?

Co působí tu změnu? Nastala po slovech apoštola Petra: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!“ Proměňující slovo. Osvobozující slovo. Připadá vám to přehnané? Kolikrát pár slov, ovšem těch pravých slov od pravé osoby v pravou chvíli stačí, aby se pro nás všechno změnilo.

A není třeba stříbro ani zlato ani sedmiciferné konto. Peníze nerozhodují. Peníze nespasí. - - Je to tak, ale malinko se u toho přece zastavím. Pokud jde o zdraví, tak bez peněz by nebyl možný drahý výzkum a vývoj nových léků a technologií. A jak jsme za ně vděční! A účinná pomoc bezdomovcům a žebrákům musí být také odborná, poučená, systematická. Je dobré přispět organizacím, které to umějí. Ale pokud jde o církve, nač vlastně vybírá peníze? Na svůj provoz? Na své budovy, na platy svých zaměstnanců. K čemu? Smysl to dává, jen když ten církevní provoz bude pomáhat udržovat a prohlubovat povědomí o tom, co to Kristovo jméno vlastně znamená. To základní poslání církve se opravdu děje zadarmo, tam, kde dochází k takovým setkáním ve jménu Ježíše Krista. Za to se neplatí a nic to nestojí. Ale děje se to vůbec? Kde jsme viděli něco podobného, co popisuje kniha Skutků? Co pro to můžeme udělat?

Podívejme se pozorně na tu událost. Co se tu děje, je zvláštní uzdravení, z dnešního hlediska bychom řekli, uzdravení nelékařskými prostředky. Je to spasení, proměna člověka z beznaděje k životní radosti. Vychází z duchovního základu, ze zvěsti, která ovšem působí na celou bytost člověka. Apoštol Petr říká: „Co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!“ Rozumím tomu, že nemá peníze, ale trochu mne zarazí, že „má“

jméno Kristovo. Naštěstí Petr vzápětí vysvětluje: není to ani jeho moc ani jeho zbožnost. Jméno Kristovo není zaklínadlo, Petr jím nedisponuje, Kristovo jméno nemá v nějakém vlastnickém slova smyslu, není šaman ani kouzelník ani léčitel. Uzdravení není technika. Do dění vstupuje víra jako vztah. Důvěra, která začíná očním kontaktem a rozhovorem a předpokládá napojení, porozumění Ježíši Kristu, kým on je.

Kristovo jméno není šifra, zaklínadlo. Jméno odkazuje k celému příběhu popsanému v evangeliích. Svatý, spravedlivý, původce života. Vzkříšený. Věřit ve jméno Kristovo je důvěřovat tomu, že vše, co ztělesňuje člověk Ježíš z Nazaretu, je živým a oživujícím Duchem. Příběh o uzdravení chromého je symbolickou zkratkou. Pro mne z něj neplyne, že budu chodit a na potkání oslovovat nic netušící žebráky: „Ve jménu Ježíše Krista vstaň!“ Ale nejprve se ptám sám sebe, zda je to můj příběh. Co mne ochromuje a co mne uzdravuje? Moje ochromenost je moje nevěra, nedůvěra. Odloučenost od požehnání, od Boží blízkosti, od radosti. Vnitřní nemohoucnost, zauzlení. Dává mně evangelium sílu a zdraví? (Zdraví jako vnitřní pevnost, integritu.) Vidím rozdíl u sebe? Rozdíl mezi životem v síle jména Kristova nebo bez něho? Kým bych byl bez Krista? Martin Luther říká na konci svého života: „Jsme jen žebráci.“ Bez evangelia žebrákem zůstávám.

Jméno Kristovo není zaklínadlem, magií. Apoštolové jsou svědky vzkříšení. Učedníci popraveného mistra jdou do chrámu a na veřejnosti mluví odvážně, pravdivě. Sami jsou tedy nositeli proměny, kterou to jméno působí.

Dnes bude pokřtěn ve jméno Kristovo Teodor. Zatažen do jména Kristova, do siločar jeho Ducha. Skropen vodou křtu. Symbolicky ponořen do smrti a vytažen do života. Symbolicky skropen, zavlažen vodou jako Duchem svatým, Kristovým. Teodor – to jméno přeloženo znamená Dar od Boha. Můžeme tomu rozumět tak, že toto dítě je pro jeho rodiče či pro nás všechny darem od Boha. Anebo to můžeme chápat tak, že jeho život je darem od Boha. Anebo také tak, že smí žít v naději, že bude obdarován od Boha. Jeho Duchem, Duchem Kristovým, Duchem odvahy a radosti.

My všichni pokřtění ve jméno Kristovo jsme Teodory. Obdarovanými příběhem vzkříšení. Radujme se, skákejme, žijme otevřeně a odvážně, nebojme se. Amen.

Píseň (Svítá) 161 *Kéž bychom to uměli*

Křest Teodora Schneidera

Píseň 681 *Bud' Bohu všechna sláva, čest*

Ohlášky, sbírka

Píseň 635 *Tvá, Bože, láska*

Přímluvná modlitba + Otče náš

Poslání: Hledejte nejprve Boží království a vše ostatní vám bude přidáno. Mt 6,33

Požehnání

Píseň 487 *Amen, Kriste, rač to dáti*